рухомого складу патрульних автомобілів Міністерства внутрішніх справ України, реконструкція бортницької станції водоочистки у м. Києві [2].

Досвід провідних країн світу показав, що варто змінити процес адміністрування грошових потоків від продажу квот: застосувати програмний підхід до впровадження проектів, зменшити період звітування з метою підвищення контролю за ефективністю.

Список літератури: **1.** Министерство экологии и природных ресурсов Украины. Национальный кадастр антропогенных выбросов из источников и абсорбции поглотителями парниковых газов в Украине за 1990-2013 гг. [Електронний ресурс] / Министерство экологии и природных ресурсов Украины. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: http://www.menr.gov.ua/docs/klimatychna-polityka/UKR_NIR_2015_final.pdf; **2.** Український реєстр вуглецевих одиниць [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: http://www.carbonunitsregistry.gov.ua/; **3.** Рахункова палата України [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/index; **4.** План впровадження проектів цільових екологічних (зелених) інвестицій у 2014 році. [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: http://www.menr.gov.ua/press-center/news/123-news1/2923-shchodo-opryliudnennia-spysku-proektiv-tsilovykh-ekolohichnykh-zelenykh-investytsii

КОЛОТЮК О.І., асистент, НТУ «ХПІ», м. Харків
БОРИСОВА Н.Ю., магістрант, НТУ «ХПІ», м. Харків

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Економіка України й далі залишається несприйнятливою до науково-технічних нововведень через низький рівень виробничої бази промисловості та слабке фінансування державою науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок. Ось чому формування ефективної державної науково-технічної та інвестиційної політики, спрямованої на досягнення більш високих технологічних укладів, повинно здійснюватися на основі перетворення власних наукових і дослідно-конструкторських розробок у базовий елемент виробництва. Саме активізація інноваційної діяльності наукової і виробничої сфер є важливим завданням та умовою становлення економічної незалежності України.

Таким чином, актуальність обраної проблеми полягає у доцільності та необхідності подальшого розвитку наукових і практичних підходів до удосконалення управління інноваційною діяльністю підприємств з метою орієнтації напрямків стратегічного розвитку і задоволення потреб і вимог споживачів.

Про низьку інноваційну активність підприємств свідчать показники обсягів реалізованої інноваційної продукції в Україні. У загальному обсязі промислової продукції лише 3,8 % мають ознаки інновацій (в Євросоюзі – 75 %). Крім цього, спостерігається безупинне зниження рівня науко місткості вітчизняної продукції.

Очевидним і зрозумілим є те, що вирішення проблем активізації інноваційної діяльності підприємств - головна запорука здійснення успішних ринкових реформ. Крім того, досвід розвинутих країн свідчить, що вихід з економічної кризи неможливий без активізації інноваційної діяльності.

У сучасному світі економічний розвиток країн визначається не природними ресурсами і не обсягами промислового виробництва, а сукупною здатністю суб'єктів господарювання до впровадження нових ідей з метою задоволення споживчого попиту в певних товарах чи послугах.

Для здійснення ефективної інноваційної діяльності підприємства необхідно визначити резерви збільшення інноваційної активності і забезпечити їх використання.

Реалізація резервів потребує поступової заміни застарілого обладнання, введення нових технологій, підготовки кадрів. Реалізація проектів з модернізації і реконструкції виробництва потребує чіткого уявлення про стан підприємства та ринку в цілому, фінансової та маркетингової організації інноваційної діяльності. З цього випливає інша проблема, що гальмує розвиток інноваційної діяльності, а саме: недостатнє інформаційне забезпечення прийняття управлінських рішень, яке б охоплювало сукупність первинних і зведених даних, організацію збереження накопиченої інформації, способи її подання та методи перетворень, правила організації банку даних, методики кодування та пошуку інформації. Разом з тим, правильні управлінські рішення та відповідні висновки можна зробити лише на основі обстежень за принципом суцільного безперервного обліку. Тому при розробці інформаційного забезпечення, потрібно враховувати систему показників для визначення економічно ефективності інновацій, показники бізнес-планів та внутрішні інформаційні потреби.

Методологічні та практичні засади інноваційної діяльності промислових підприємств в умовах перехідного періоду потребують детального опрацювання, оскільки зарубіжний досвід у цій сфері не може бути адаптований в Україні без урахування особливостей розвитку вітчизняної економіки.

БУТКОВА А.Ю., студентка, м. Харків, НТУ «ХПІ»
МАНТРОВА Є.В., студентка, м. Харків, НТУ «ХПІ»
НАЗАРЕНКО О.В., канд. екон. наук, доцент, м. Харків, НТУ «ХПІ»

СТАН ОРГАНІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ З ПЕРЕРОБКИ СМІТТЯ В УКРАЇНІ

В розвинутих країнах бізнес з переробки сміття надзвичайно популярний, бо є одним з найбільш прибуткових і перспективних. Адже на Землі сировина для сміттєпереробних компаній буде доступною до тих пір, поки існує людство. Щорічно кожна людина продукує близько 250 кг побутових відходів [1]. Куди ж має подітися те, що ми звично вважаємо відходами? Однозначна екологічна відповідь – має бути перероблено.

В Україні під полігони твердих побутових відходів зайнято понад 160 тис. га земель. Крім того, щорічно в країні виникає приблизно 12 тис. незаконних звалищ [2]. Тому вкрай необхідним для України є визначення шляхів забезпечення економічної ефективності заходів з утилізації сміття.

На теперішній час в країні працюють лише два сміттєспалювальні заводи у Києві та Дніпропетровську. Їх робота не є прибутковою, а термін експлуатації вже фактично вичерпаний. Тому в нашій державі в першу чергу необхідно підготувати законодавчу базу з метою значного стимулювання бізнесу сучасних технологій переробки відходів з отриманням енергії та вторинних ресурсів.

Найкоротшим шляхом до успіху в організації бізнесу з переробки сміття в Україні є використання передового світового досвіду. В передових країнах світу майже все сміття переробляється на відміну від України, де складується на звалищах 97% відходів [3]. Одним з лідерів щодо переробки сміття є Швейцарія, де все сортується і переробляється. Система сортування сміття доведена до крайності, здаються окремо: папір, картон, батарейки, скло, ПЕТ-пляшки, електричні прилади, консервні та алюмінієві банки, лампи денного світла, трупи тварин (закопувати